

Ambassadeurs van diversiteit

Geliefd mens,

Mijn oma is al jaren dementerend. Als ik met Pascual langsga in haar verzorgingshuis, duurt het altijd even voordat ze me herkent. Ik kijk haar aan, zeg: 'Dag oma!' en vertel dat ik haar kleinzoon Lorenzo ben. Dan krijg ik een zoen en zegt ze dat ze het zo fijn vindt dat ik er ben. Ik moet haar er ook steeds weer even aan herinneren hoe die jongen naast me heet. Oma begon al met dementeren voordat ik Pascual leerde kennen, dus ik geloof niet dat ze hem echt herkent zoals ze mij herkent. Maar ook hij krijgt altijd een glimlach en een zoen. Ze zegt nooit dat ze het oké vindt dat ik op jongens val of dat ze onze relatie accepteert. Ze behandelt ons 'gewoon' om wie we zijn: haar kleinzoon en zijn partner die even op bezoek komen.

Deze zomer wordt in verschillende steden in Nederland en daarbuiten, Pride gevierd. Dit is een kleurrijk feest, waarvan de nadruk ligt op gelijkheid en acceptatie, vooral die van de LHBTQIA+¹ gemeenschap. Daarnaast dient het als zichtbaar protest en als herinnering dat gelijkheid nog lang niet overal bereikt is, zelfs niet in Nederland. Wat houden gelijkheid en acceptatie eigenlijk in?

Broos Lammes en zijn vader Ronald Giphart hebben een boek geschreven met als titel *Dat maakt ons helemaal niets uit*. Dat was Ronalds reactie toen zijn zoon hem vertelde dat hij op jongens valt. Dit lijkt op het eerste gezicht een heel ruimdenkende en open opstelling, maar het gaat wel voorbij aan de jarenlange worsteling van Broos die eraan voorafging. Reageren wij niet ook vaak met de boodschap dat het ons helemaal niets uitmaakt? Of dat iedereen het zelf maar moet weten, soms zelfs met de onuitgesproken toevoeging 'als ik er maar geen last van heb'?

Werkelijk de ander accepteren betekent ook dat je je verdiept in de worsteling van de ander naar zelfacceptatie. Opgroeien in een maatschappij waarin heteroseksueel en cisgender² de norm is, kan heel beknellend zijn voor jongeren die zich anders voelen dan deze norm, of die nog niet zo goed weten hoe ze zich voelen.

In het huidige klimaat van polarisatie en conservatisme staat de vrijheid om jezelf te worden en te zijn onder druk. Er zijn tal van voorbeelden - zowel in binnen- als buitenland - van intolerantie jegens de LHBTQIA+ gemeenschap en van gevoelde onveiligheid: in de VS worden de rechten van transpersonen beperkt en DEI-programma's³ afgeschaft. En in Nederland zijn de afgelopen jaren verschillende *gaybrapaden* (zebrapaden in regenboogkleuren) beklad of vernield. Ook op ander gebied neemt intolerantie toe en staat inclusief denken onder druk: invloedrijke YouTubers die vrouwen als minderwaardig beschouwen⁴, toenemend antisemitisme⁵, vluchtelingen die zich in Nederland niet meer welkom voelen en van alles de schuld krijgen⁶. Ook u kent vast voorbeelden uit de eigen omgeving. Laten we dit gebeuren? En waar stopt deze toenemende tendens tot intolerantie?

Als apostolischen hebben we hier een verantwoordelijkheid in. We geloven immers dat al het leven uit één bron voortkomt en dat in verbinding leven de sleutel is tot een zinvol en betekenisvol leven. Dit houdt ook in dat we de ander accepteren zoals die is en hem, haar of hen onvoorwaardelijk liefhebben. Dat gaat niet vanzelf en vraagt oefening in goed kijken. Kunnen we kijken naar dat wat ons verbindt en ons overstijgt, zoals de oma van Lorenzo?

Laten we onszelf blijven bevragen en uitdagen, het gesprek blijven voeren. Over wie we zijn, en wie we willen zijn. Over hoe we naar de ander kijken, en naar onszelf. Over wat we vanzelfsprekend vinden. Over onze eigen blinde vlekken. Want hoe vanzelfsprekend is het eigenlijk dat we inclusief zijn? En als het écht vanzelfsprekend is, durven we dan ook op te staan als dat ter discussie komt?

We hebben ambassadeurs nodig. Mensen die hun stem laten horen, juist voor wie zelf vaak niet gehoord wordt. Want diversiteit is geen gevaar. Het is een kracht. Een gemeenschap die ruimte geeft aan verschil, is een gemeenschap die leeft, die ademt, die groeit. Dus laten we een gemeenschap zijn waarin iedereen zich gezien en veilig mag voelen. Een gemeenschap van ambassadeurs - van diversiteit, van liefde, van rechtvaardigheid.

Met een hartelijke groet,

Pascual van Arragon

Ulbe de Boer

Andrew Hoffmanns

Lorenzo Oechies

Zoë van der Schaar-Zopfi

¹ LHBTQIA+ staat voor *lesbisch, homoseksueel, biseksueel, transgender/transseksueel, queer/questioning, intersekse en aoseksueel/aromantisch/agender*. De plus aan het einde staat voor alle genderidentiteiten en seksuele oriëntaties die niet onder de eerdere letters vallen.

² *Cisgender* is het tegenovergestelde van *transgender*. Als het geboortegeslacht van mensen past bij hoe zij zich voelen, heet dat *cisgender*.

³ *DEI* staat voor *diversity (diversiteit), equality (gelijkheid) en inclusivity (inclusiviteit)*.

⁴ www.psychologie.nl/artikel/andrew-tate-in-de-klas-leraren-zien-groeiend-seksisme-bij-jongeren

⁵ www.nos.nl/artikel/2528434-joden-in-europa-ervaren-meer-antisemitisme-nederland-scoort-slechter-dan-gemiddeld

⁶ www.vluchtelingenwerk.nl/nl/artikelen/nieuws/zes-zorgen-over-de-ingrijpende-asielwetten